

Искания на ищеца

— Да се установи, че:

— като не е приела мерките, необходими за осигуряване на независимостта на органа по безопасност от железопътното предприятие, операторите на инфраструктура, кандидатите за такива и доставчика, и

— като не е приела мерките, необходими за осигуряване на независимостта на разследващия орган от железопътното предприятие и операторите на железопътна инфраструктура,

Република Полша не е изпълнила задълженията си съответно по член 16, параграф 1 и член 21, параграф 1 от Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност ⁽¹⁾;

— да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Комисията упреква Република Полша, че е транспонирила неправилно в полското законодателство принципа на независимост на разследващия орган (т.е. Държавната комисия за разследване на железопътни произшествия [Państwowa Komisja Badania Wypadków Kolejowych] (PKBWK) по отношение на организацията, на законовата структура и на вземането на решения, както изисква член 21, параграф 1 от Директива 2004/49/ЕО. PKBWK не получава статута, който да му гарантира тази независимост. Комисията е недоволна от това, че PKBWK е неразделна част от Министерство на транспорта без каквито и да било гаранции за независимост от него и от операторите на инфраструктура. Освен това PKBWK не действа от свое име, министърът на транспорта назначава и освобождава неговия ръководител, заместник ръководител, секретар, както и неговите постоянни и временни членове. Накрая, министърът на транспорта не предоставил на PKBWK достъп чрез подходяща организация до достатъчно средства, които да дават на този орган възможност да изпълнява задачите си.

Комисията упреква също Република Полша, че не е приложила правилно член 16, параграф 1 от Директива 2004/49/ЕО предвид липсата на осигуряване на органа по безопасност (т.е. на Президента на Националните железници [Prezes Urzędu Transportu Kolejowego]) на независимост по отношение на организацията, на законовата структура и на вземането на решения от всякакво железопътно предприятие, оператор на инфраструктура, кандидат за такъв и доставчик.

⁽¹⁾ ОВ L 164, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 14, стр. 62.

**Преюдициално запитване от Högsta domstolen (Швеция), постъпило на 26 октомври 2016 г. —
Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag и др./Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar
Sak Försäkringsaktiebolag**

(Дело C-542/16)

(2017/C 014/31)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta domstolen

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Herik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Dödsboet efter Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson, Dödsboet efter Leif Göran Erik Nilsson

Отвeтници: Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

Преюдициални въпроси

- 1) а) Попада ли в обхвата на Директива 2002/92 ⁽¹⁾ дейност, при извършването на която застрахователният посредник не е имал намерение да сключва действителен застрахователен договор? От значение ли е дали лицето още преди започването на дейността е възнамерявало да не сключи такъв договор, или е решило това впоследствие?
 - б) В описаното във въпрос 1, буква а) положение от значение ли е дали наред с фиктивната дейност посредникът е извършвал и действителна дейност по застрахователно посредничество?
 - в) Отново в описаното във въпрос 1, буква а) положение от значение ли е, че за клиента на пръв поглед тази дейност изглежда като подготвителна работа за сключване на застрахователен договор? От значение ли е възприятието на клиента за това има ли застрахователно посредничество, независимо дали това възприятие е правилно или не?
- 2) а) Урежда ли Директива 2002/92 консултациите, независимо дали са финансови или други, които се дават в рамките на застрахователно посредничество, но сами по себе си не се отнасят до действителното сключване или запазване на застрахователен договор? Във връзка с това кои са приложимите разпоредби по-специално за консултация относно влягането на капитал в контекста на капиталова застраховка?
 - б) Когато консултация като описаната във въпрос 2, буква а) отговаря на определението за инвестиционна консултация по Директива 2004/39 ⁽²⁾, попада ли тя и в обхвата на разпоредбите на тази директива или попада в обхвата единствено на тези разпоредби? Ако такава консултация попада в обхвата и на Директива 2004/39, разпоредбите на едната директива прилагат ли се с предимство спрямо разпоредбите на другата?

⁽¹⁾ Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 декември 2002 година относно застрахователното посредничество (ОВ L 9, 2003 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 246)

⁽²⁾ Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 247)

**Преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединено кралство), постъпило на
28 октомври 2016 г. — Marcandi Limited, извършващо търговска дейност под името „Madbid“/
Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs**

(Дело C-544/16)

(2017/C 014/32)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Marcandi Limited, извършващо търговска дейност под името „Madbid“

Отвeтник: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Преюдициални въпроси

- 1) При правилно прилагане на член 2, параграф 1, членове 24, 62, 63, 65 и 73 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, и при обстоятелства като тези в главното производство:
 - а) предоставянето на кредити от Madbid на потребителите срещу парично плащане представлява ли:
 - и) „предварителни действия“ извън обхвата на член 2, параграф 1, както са определени от Съда в точки 23 — 42 от [решението му от 16 декември 2010 г., MacDonald Resorts Ltd/The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs, C-270/09, EU:C:2010:780]; или